

Forslag til Næringslov.

Fremsat den 30. april 1965 af *handelsministeren*.

I. Lovens område.

§ 1. Denne lov gælder for selvstændig næringsvirksomhed som:

- 1) Handlende, håndværker og industri-drivende.
- 2) Speditør.
- 3) Vognmand.
- 4) Auktionsholder.
- 5) Vekselerer.
- 6) Ejendomshandler.

Stk. 2. Loven gælder for andelsforeninger i det omfang, deres virksomhed udadtil fremtræder som næringsvirksomhed.

Stk. 3. Offentlige institutioners næringsvirksomhed berøres ikke af loven.

II. Almindelige bestemmelser.

§ 2. Enhver, der driver næring som nævnt i § 1, stk. 1, skal have næringsbrev, jfr. dog § 12, stk. 1, § 13, § 14, stk. 1, § 22, stk. 4, og § 23, stk. 2.

Stk. 2. I ansvarlige interessentskaber og kommanditselskaber skal alle personligt ansvarlige deltagere have næringsbrev.

Stk. 3. Næringsbrev udstedes af politimesteren på det sted, hvor eller hvorfra næringsvirksomheden agtes drevet, i København magistraten. Næringsbrev giver ret til at drive næring i og fra politikredsen, jfr. dog § 20.

Stk. 4. Virksomheden må ikke begyndes, før næringsbrevet er udstedt. Dog kan et aktieselskab under stiftelse, når det er anmeldt til aktieselskabsregisteret, drive virksomhed, indtil næringsbrevet efter registrering kan udstedes.

§ 3. Personer har ret til at få næringsbrev, når de

- 1) har dansk indfødsret,
- 2) har bopæl her i landet,
- 3) er myndige eller efter myndighedsloven har fået tilladelse til på egen hånd at drive den næring, hvortil næringsbrevet kræves, og
- 4) for næringerne, nævnt i § 1, stk. 1, nr. 4-6, ikke er under konkurs.

Stk. 2. Personer, der ikke har dansk indfødsret, men ellers opfylder betingelserne i stk. 1, har ret til at få næringsbrev, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af handelsministeren.

Stk. 3. Handelsministeren kan tillade, at der udstedes næringsbrev til personer, som ikke opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 1-3. Gives tilladelse til en person, der ikke har bopæl her i landet, skal virksomheden ledes af en bestyrer, der opfylder betingelserne i stk. 1, jfr. stk. 2 og 4.

Stk. 4. For næringerne, nævnt i § 1, stk. 1, nr. 5 og 6, gælder reglerne i borgerlig straffelovs § 78, stk. 2 og 3.

§ 4. Her i landet registrerede aktieselskaber har ret til at få næringsbrev. Det samme gælder andre her i landet hjemmehørende selskaber med begrænset ansvar (herunder selskaber med vekslende medlemstal eller vekslende kapital), foreninger, stiftelser og andre selvejende institutioner, når direktørerne og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i § 3.

Stk. 2. Filialer af udenlandske selskaber m. v. af den i stk. 1 nævnte art har ret til at få næringsbrev, såfremt dette er hjemlet

i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af handelsministeren. Næringsbrev kan herudover udstedes efter tilladelse af ministeren. Filialbestyrere skal opfylde betingelserne i § 3, stk. 1, jfr. stk. 2 og 4.

§ 5. I næringsbrevet angives indehaveren og det område, for hvilket det gælder. Næringsens art angives på en af følgende måder:

- 1) Handlende, håndværker og industridrivende.
- 2) Speditør.
- 3) Vognmand.
- 4) Auktionsholder.
- 5) Vekselerer.
- 6) Ejendomshandler.

Stk. 2. For udstedelse af næringsbreve og duplikateksemplarer af disse betales et gebyr, der fastsættes af handelsministeren. Gebyret tilfalder staten, i København dog kommunen.

§ 6. Næringsdrivende, der har fast forretningssted, skal have deres næringsbrev eller et af vedkommende myndighed udstedt duplikateksemplar ophængt på et sted, der er iøjnefaldende for kunderne.

Stk. 2. Automater skal være forsynet med indehaverens navn (firma) og forretningsadresse.

§ 7. Retten til at drive næring efter et næringsbrev bortfalder ved indehaverens død, jfr. dog § 8, og hvis indehaveren ikke længere opfylder betingelserne for at få næringsbrev.

Stk. 2. Handelsministeren kan undtage fra bestemmelserne i stk. 1.

Stk. 3. Hvis retten efter et næringsbrev for en næring, nævnt i § 1, stk. 1, nr. 4-6, er bortfaldet eller frakendt efter reglerne i borgerlig straffelovs § 79, skal næringsbrevet straks afleveres til den myndighed, der har udstedt det.

§ 8. Efter anmeldelse til politimesteren, i København magistraten, kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, et konkursbo eller en værge for en umyndiggjort uden næringsbrev fortsætte afdødes, fallentens eller den umyndiggjortes virksomhed med henblik på afvikling, afhændelse eller

lignende af virksomheden. Adgangen hertil gælder kun indtil 1 år efter dødsfaldet, konkursdekretets afsigelse eller umyndiggørelsen. I særlige tilfælde kan politimesteren, i København magistraten, forlænge fristen.

§ 9. Næringsbrev og tilladelse, der udstedes efter en af handelsministeren i medfør af loven givet dispensation, kan efter ministerens bestemmelse begrænses og betinges.

Stk. 2. Afgørelser efter denne lov, der træffes af politimesteren, i København magistraten, kan indbringes for handelsministeren.

III. Handlende, håndværkere og industridrivende.

§ 10. Den, der har næringsbrev som handlende, håndværker og industridrivende, kan drive handel, håndværk og industri af enhver art i og fra politikredsen, jfr. dog § 24. Varer må kun afsættes fra fast forretningssted, jfr. dog § 12, stk. 1, § 13 og § 14, stk. 1.

Stk. 2. Fast forretningssted er varige udsalgssteder, fabriks- og værkstedslokaler samt automater. Automater, der er opstillet i tilknytning til andet fast forretningssted, anses dog som en del af dette.

§ 11. Personlig henvendelse om bestilling på varer til senere udbringning fra fast forretningssted eller på udførelse af håndværksmæssigt eller industrielt arbejde må kun finde sted efter forudgående anmodning fra kunden.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke henvendelser om bestilling på de i § 12, stk. 1, nævnte varer, på bøger og på håndværksmæssige arbejdsydelser, der kun kan udføres på stedet, eller henvendelser til erhvervsdrivende og offentlige institutioner om bestilling på varer og ydelser, der anvendes i vedkommende virksomhed.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2 omfatter tillige enhver optagelse af bestillinger for udenlandsk regning.

§ 12. Næringsbrev kræves ikke for personer, der har bopæl her i landet, til ved omførsel at forhandle

- a) naturalprodukter af jordbrug, husdyrhold og fiskeri, sådanne naturalproduk-

ter, der er konserveret ved frysning, røgning eller saltning, samt brød, mælk, fløde, konsumis, ost, smør og margarine.

b) aviser, ugeblade og tidsskrifter, dog kun på gader og pladser.

Stk. 2. Den, der har næringsbrev som handlende, håndværker og industridrivende, kan endvidere til erhvervsdrivende omføre til salg varer, der er anvendelse for i vedkommende virksomhed.

Stk. 3. I øvrigt må salg ved omførsel ikke finde sted.

Stk. 4. På køretøj, skib eller telt, der benyttes til salg i henhold til stk. 1, skal sælgerens navn og adresse tydeligt anføres.

§ 13. I særlige tilfælde kan handelsministeren give personer og selskaber m. v. tilladelse til for et begrænset tidsrum ad gangen at omføre nærmere angivne varer til salg.

§ 14. Ved torvehandel, på markeder og ved dyrskuer kræves ikke næringsbrev til forhandling af husdyr, næringsmidler, der hidrører fra jordbrug, husdyrhold og fiskeri, samt danske husflidsprodukter.

Stk. 2. Torvehandel må kun finde sted på de tider og steder samt på de vilkår, som kommunalbestyrelsen fastsætter i samråd med politimesteren, i København politidirektøren.

§ 15. Handelsministeren kan undtage næringsvirksomhed på købestævner og udstillinger fra bestemmelserne i denne lov.

Stk. 2. De, der har næringsbrev som handlende, håndværker og industridrivende, samt repræsentanter, der i medfør af § 11, stk. 2, søger at opnå bestillinger, kan holde udstilling og i udstillingslokalet — også i den almindelige butikslukketid — optage bestillinger uden næringsbrev hertil. Udstillingslokalet må kun holdes åbent for og bestillinger kun modtages fra næringsdrivende, som anvender de pågældende varer i deres virksomhed.

Stk. 3. Udstillinger, som nævnt i stk. 2, må ikke afholdes i butikker m. v., der omfattes af lukkeloven.

§ 16. De, der har næringsbrev som handlende, håndværker og industridrivende, har ret til i vedkommende politikreds at sælge deres varer ved auktion.

§ 17. Personer, der har bestået svendeprøve i et håndværksfag i henhold til lovgivningen om lærlingeforhold eller anden godkendt prøve i faget, har ret til af politimesteren, i København magistraten, at få deres næringsbrev påtegnet betegnelsen „mester“ i forbindelse med angivelse af det håndværksfag, hvori prøven er bestået. Handelsministeren kan give personer, som har godtgjort på anden måde at have tilsvarende håndværksfaglig færdighed, ret til at få deres næringsbrev påtegnet på samme måde.

Stk. 2. Betegnelsen „mester“ i forbindelse med angivelse af et håndværksfag må kun benyttes af personer, hvis næringsbrev er påtegnet efter stk. 1.

§ 18. Handlende i København, der regelmæssigt og som en væsentlig del af deres handelsvirksomhed sælger varer til andre næringsdrivende til videresalg eller forarbejdning, skal anmelde dette til magistraten og have deres næringsbrev påtegnet herom.

Stk. 2. Sådanne handlende skal være medlemmer af Grosserer-Societetet. Medlemskontingentet skal godkendes af handelsministeren.

Stk. 3. De om Grosserer-Societetet i øvrigt gældende forskrifter består fortsat. Handelsministeren kan efter indstilling fra Grosserer-Societetets Komité ophæve eller ændre disse bestemmelser.

Stk. 4. Handlende, der uden for København driver virksomhed, som nævnt i stk. 1, har ret til at få deres næringsbrev påtegnet herom af politimesteren og dermed ret til betegnelsen „grosserer“.

Stk. 5. Betegnelsen „grosserer“ må kun benyttes af medlemmer af Grosserer-Societetet samt handlende, der før denne lovs ikrafttræden eller i medfør af stk. 4 har fået ret til denne betegnelse.

IV. Speditører og vognmænd.

§ 19. Ved spedition forstås i denne lov foretagelse af forsendelser af gods i eget navn for fremmed regning.

Stk. 2. Speditører skal have fast forretningssted.

§ 20. Ved vognmandsvirksomhed forstås i denne lov befordring af personer eller gods med motorkøretøjer.

Stk. 2. Næringsbrev som vognmand giver ret til at drive vognmandsvirksomhed i hele landet.

V. Auktionsholdere, vekselere og ejendomshandlere.

§ 21. Ved auktionsholdervirksomhed forstås i denne lov modtagelse af varer til salg ved auktion på dertil bestemte steder og forberedelse af auktionen.

Stk. 2. Auktionsholdere må ikke drive handel, håndværk eller industri. Hvis fortsættelse af en bestående auktionsholdervirksomhed af særlige grunde er ønskelig, kan handelsministeren undtage fra denne bestemmelse. Auktionsholderes forretningslokaler må kun med handelsministerens tilladelse bruges til anden næringsvirksomhed.

§ 22. Ved vekselervirksomhed forstås i denne lov køb eller salg af værdipapirer for fremmed regning, arbitrageforretninger og veksling af penge.

Stk. 2. Betegnelsen „vekslerer“ må kun benyttes af næringsdrivende, der har næringsbrev som vekselere.

Stk. 3. Handelsministeren giver nærmere regler for udøvelse af vekselervirksomhed, derunder regler om revision og om adgang til at bruge agenter. Vekselere skal have fast forretningssted.

Stk. 4. I det omfang anden lovgivning tillader danske banker og sparekasser at drive vekselervirksomhed, kan dette ske uden næringsbrev.

§ 23. Ved ejendomshandlernæring forstås i denne lov virksomhed som mellemmand ved køb og salg af fast ejendom samt fra fast forretningssted dreven erhvervsvirksomhed.

Stk. 2. Ejendomsmæglere og advokater kan uden næringsbrev drive ejendomshandlernæring.

Stk. 3. Næringsbrev som ejendomshandler kan kun udstedes til personer. Handelsministeren kan fastsætte, at visse erhverv og stillinger ikke kan forenes med ejendomshandlernæring.

Stk. 4. Handelsministeren kan fastsætte nærmere regler for ejendomshandleres virksomhed. Ejendomshandlere skal have fast forretningssted.

Stk. 5. Ejendomshandlere og disses med-

arbejdere må ikke udfærdige de til tinglysning bestemte dokumenter om overdragelse af fast ejendom.

VI. Overgangsbestemmelser.

§ 24. Indtil den 1. januar 1970 gælder bestemmelserne i stk. 2-6 for handlendes, håndværkeres og industridrivendes afsætningsret.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i § 10 må de pågældende kun have detailsalg fra flere forretningssteder i én kommune, såfremt den næringsdrivende fra hvert forretningssted i kommunen enten som andelsforening alene driver næringen inden for medlemmernes kreds, jfr. § 10 i næringsloven af 28. april 1931, eller som industridrivende eller håndværker kun afsætter egne og fagfællers produkter m. v., jfr. §§ 23 og 24 i næringsloven af 28. april 1931. Dog kan håndværkere og industridrivende uafhængigt af denne bestemmelse opretholde detailsalg fra forretningssteder, der før lovens ikrafttræden er etableret i henhold til næringsadkomst som handlende.

Stk. 3. Begrænsningen i stk. 2 i antallet af forretningssteder gælder ikke for automater på jernbanestationer, lufthavne, skibsexpeditioner, rutebilstationer, færgers og ruteskibes anløbspladser, i jernbanetog og passagerskibe, beværtninger og gæstgiverier samt foreningslokaler.

Stk. 4. I kommuner, som i udpræget grad benyttes til sommer- og weekendophold, kan politimesteren, uanset bestemmelserne i stk. 2, tillade næringsdrivende at have én filial i tidsrummet 1. marts til 1. november.

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i stk. 2 kan næringsdrivende, der opnår tilladelse af en kommunalbestyrelse til drift af telefonkiosker, have det antal kiosker, som tilladelsen giver ret til.

Stk. 6. Uden handelsministerens tilladelse må et medlem af direktionen eller bestyrelsen i et selskab, der driver detailhandel, ikke selv drive detailhandel i samme kommune som selskabet og heller ikke være medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber, der driver detailhandel i kommunen.

§ 25. Næringsadkomster, udstedt før denne lovs ikrafttræden, er fremtidig gyldige

i hele den politikreds, hvori virksomheden er beliggende ved lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Næringsadkomster på handel, på industri eller på et håndværksfag samt almindeligt næringsbrev på håndværk giver samme ret som næringsbrev som handlende, håndværker og industridrivende.

Stk. 3. Personer, som godtgør, at de ved denne lovs ikrafttræden lovligt driver handel, håndværk eller industri uden næringsbrev, har ret til ved henvendelse til politimesteren, i København magistraten, uden stempelafgift at få udstedt et bevis, hvorefter de kan fortsætte virksomheden uforandret.

§ 26. Indehavere af tilladelse efter § 29, stk. 3, i næringsloven af 28. april 1931 til ved personlig henvendelse at optage bestillinger på støvsugere, symaskiner eller andre industrielle frembringelser, har ret til ved henvendelse inden et år efter lovens ikrafttræden til politimesteren, i København magistraten, at få tilladelsen påtegnet om, at den er gyldig indtil 1. januar 1970.

§ 27. Personer, som godtgør, at de i mindst et år før lovens ikrafttræden i henhold til vandrebrev eller tilladelse efter § 97 i næringsloven af 28. april 1931 har forhandlet varer, har ret til inden for næringsadkomstens gyldighedsområde at fortsætte virksomheden uforandret, når de senest et år efter lovens ikrafttræden får næringsadkomsten påtegnet herom af politimesteren, i København magistraten. I påtegningen skal nøje angives de varer, de hidtil har omført.

Stk. 2. Personer, som med særlig tilladelse fra handelsministeriet har omført varer, har ret til at fortsætte virksomheden uforandret inden for tilladelsens gyldighedstid og -område.

§ 28. Auktionsholdere, som godtgør, at de ved denne lovs ikrafttræden lovligt driver handel, håndværk eller industri, har ret til

ved henvendelse til politimesteren, i København magistraten, uden stempelafgift at få udstedt et bevis, hvorefter de kan fortsætte virksomheden uforandret.

§ 29. Indehavere af næringsadkomst som vognmand har ret til vognmandsnæring i hele landet.

VII. Straffebestemmelser.

§ 30. Overtrædelse af § 2, stk. 1, 2 og 4, 1. pkt., § 6, § 7, stk. 3, § 10, stk. 1, 2. pkt., § 11, stk. 1, § 12, stk. 3 og 4, § 14, stk. 2, § 15, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, § 17, stk. 2, § 18, stk. 1 og 5, § 19, stk. 2, § 21, stk. 2, 1. og 3. pkt., § 22, stk. 2 og 3, 2. pkt., § 23, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, og § 24, stk. 2 og 6, straffes med bøde.

Stk. 2. I forskrifter, der gives af handelsministeren i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lign., kan bødeansvar pålægges virksomheden som sådan.

VIII. Ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.

§ 31. Denne lov træder i kraft den 1. april 1966.

Stk. 2. Samtidig ophæves §§ 1-64, 85 a-e og 90-99 i næringslov nr. 138 af 28. april 1931, lov nr. 69 af 28. februar 1950 om handelsrejsendes udstilling af deres prøvekollektioner samt bestemmelsen i § 74 i lov om aktieselskaber, jfr. lovbekendtgørelse nr. 313 af 28. august 1952, om at udenlandske aktieselskabers filialer ikke må drive detailhandel.

§ 32. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som landsdelens særlige forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget og de hertil knyttede bemærkninger er udarbejdet af næringslovkommissionen, dog er der i kommissionens udkast foretaget enkelte ændringer hovedsagelig af formel karakter. Lovforslagets bestemmelser træder i stedet for bestemmelserne i den gældende næringslovs §§ 1-64, 85 a-e og 90-99.

Om motiveringen for lovforslaget og dermed også for de principielle ændringer, dette vil føre til i den nuværende retstilstand, kan henvises til den af næringslovkommissionen afgivne betænkning I, hvortil kommissionens lovudkast har været knyttet som bilag.

Til lovforslagets enkelte paragraffer bemærkes:

Til § 1.

I stk. 1 er revisor, translator, dispachør, mægler samt vejer og måler ikke medtaget, idet der samtidig fremsættes forslag om særlige love for disse næringer.

Man har anset det for unødvendigt udtrykkeligt at anføre, at loven gælder for selvstændig virksomhed som handelsagent, hvorved som hidtil forstås den, som for en anden har påtaget sig at virke for salg af varer ved at optage bestillinger til den pågældende eller ved at sælge varer i dennes navn, og som ikke er ansat i agenturgiverens tjeneste, men udøver virksomheden som selvstændig forretningsdrivende med eget kontor eller andet eget lokale, hvortil meddelelser angående forretningen kan sendes. Sådanne handelsagenter anses for at drive selvstændig handelsnæring.

Den særstilling, andelsforeninger nu har med hensyn til fritagelse for at løse næringsbrev, ophæves i forbindelse med, at loven efter stk. 2 kommer til at gælde for andelsforeninger i det omfang, disses virksomhed udadtil fremtræder som næringsvirksomhed. En andelsforening (brugforening), der driver virksomhed fra butik omfattes således af loven, medens f. eks. foderstofforeninger og små lukkede andelsvirksomheder falder udenfor.

I stk. 3 foreslås den nuværende retstilstand bevaret, således at det må være efter kommunallovne og de kommunalretlige grundsætninger, at det afgøres, om og i bekræftende fald i hvilket omfang det offentlige kan drive næring. Koncessionerede virksomheders næringsudøvelse er som hidtil omfattet af loven.

En bestemmelse, svarende til den gældende næringslovs § 1, stk. 3, om adgang til administrativ udvidelse af lovens område, foreslås ikke optaget i denne lov.

Til § 2.

Efter bestemmelsen skal enhver, som driver næring, der omfattes af loven, som hidtil have næringsbrev.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til den gældende lovs § 7, hvor det dog er fastsat, at hver enkelt ansvarlig deltager skal „erhverve“ næringsbrev. Den nu foreslåede formulering, hvorefter hver ansvarlig deltager „skal have“ næringsbrev, tilsigter at tydeliggøre, at interessentskabet eller kommanditselskabet ikke kan drive næring, hvis en af de ansvarlige deltagere ikke får eller mister sit næringsbrev.

Da næringsområdet i stk. 3 foreslås udvidet fra kommunen til politikredsen, svarende til vedkommende næringsmyndigheds embedsområde, foreslås det samtidig i § 25, stk. 1, at hidtidige næringsadkomster fremtidig skal være gyldige i hele den politikreds, hvori virksomheden er beliggende ved lovens ikrafttræden.

Bestemmelsen i stk. 4, 2. pkt., der er ny, tilsigter at gøre det muligt for et selskab lovligt at kunne begynde virksomheden straks efter anmeldelsen til aktieselskabsregisteret. Man legaliserer herved den gældende praksis, hvorefter der ikke skrider ind, hvor et selskab driver næring inden registrering. Selskabet skal straks efter registreringen løse næringsbrev.

Til § 3.

Forbudet imod, at begge ægtefæller løser næringsbrev, er efter forslaget bortfaldet.

Endvidere vil en fallent i modsætning til nu kunne få næringsbrev, dog ikke som auktionsholder, vekselerer eller ejendomshandler.

Det ubetingede myndighedskrav er heller ikke opretholdt, idet det ikke skønnes nødvendigt med en fornyet prøvelse fra næringsmyndighedernes side, når værge og pupilautoriteter har fundet det forvarligt at tillade en umyndig på egen hånd at drive næringsvirksomhed. Skal den umyndige ikke drive virksomhed på egen hånd, vil han kunne få næringsbrev, såfremt handelsministeren i medfør af bestemmelsen i stk. 3 dispenserer.

I stk. 3 er, hovedsagelig af judicielle grunde, foreslået en ny bestemmelse om, at den næringsbrevindehaver, der ikke har bopæl her i landet, for virksomheden skal ansætte en bestyrer, der har bopæl her og i øvrigt opfylder betingelserne for at få næringsbrev.

I stk. 4 foreslås, at næringsbrev som vekselerer i modsætning til efter den gældende lov, ligesom

det nu er tilfældet for ejendomshandlere og ejendomsmæglere, skal kunne nægtes under den i straffelovens § 78, stk. 2, angivne betingelse, d. v. s. for så vidt den pågældende er dømt for et strafbart forhold, der begrundes nærliggende fare for misbrug af den pågældende næring.

Til § 4.

For så vidt angår aktieselskabers adgang til at erhverve næringsbrev, foreslås det at undlade at stille særlige betingelser udover aktieselskabslovens registreringsbetingelser.

Det gældende forbud i næringslovens § 9, stk. 3, imod, at udenlandske aktieselskabers filialer driver detailhandel, er udgået, og i forbindelse hermed foreslås i § 31, stk. 2, også i aktieselskabsloven at ophæve dette forbud.

Til § 5.

Den næringsretlige adskillelse mellem handels-, håndværks- og industrinæringsbrev foreslås ophevet, således at der udstedes et næringsbrev fælles for handel, håndværk og industri, og således at man på grundlag af dette næringsbrev får fri afsætningsret (jfr. § 10). Samtidig ophæves forbudet imod forening af næringsbrev på handel og håndværk indenfor samme kommune.

Efter stk. 2 ændres næringsbrevafgifterne til registreringsgebyrer, der alene skal dække udgifter ved næringsbrevs udstedelse. Gebyret, der nu tilfalder kommunen, skal efter forslaget tilfalde staten, i København dog stadig kommunen. Medens afgiftens størrelse nu er fastsat i loven, foreslås det, at gebyrets størrelse fastsættes administrativt.

Til § 6.

Det er ikke som i den gældende lov foreskrevet, at indehaverens navn eller for selskaber virksomhedens firma skal angives ved indgangen til forretningslokalet. Der kræves heller ikke efter forslaget angivelse af forretningens art. Ligeledes er kravet om, at der i aktieselskaber m. v. i forretningslokalet skal være angivet samtlige bestyrelsesmedlemmers og direktørers navne, udeladt.

I stk. 2 foreslås, at enhver automat skal være forsynet med indehaverens navn (firma) og forretningsadresse. Firma, d. v. s. det navn, hvorunder virksomheden drives, skal herefter angives i alle tilfælde, hvor dette er forskelligt fra indehaverens navn.

Til § 7.

Bestemmelserne om næringsrettens bortfald er forenklet ved, at det fastsættes, at næringsretten

foruden ved død bortfalder, hvis indehaverne — personer eller selskaber — ikke længere opfylder betingelserne for at få næringsbrev.

Bestemmelserne i stk. 3 om tilbagelevering af næringsbrev svarer til de nugældende, dog at kravet om tilbagelevering kun opretholdes, når næringsretten bortfalder, for så vidt angår næringerne som auktionsholder, vekselerer og ejendomshandler.

Til § 8.

Bestemmelsen omfatter i modsætning til nu også værger for en umyndiggjort, ligesom det udtrykkeligt er anført, at bestemmelsen omfatter en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo.

I modsætning til nu foreslås, at der skal ske anmeldelse til næringsmyndighederne, hvorimod pligten til i dødsboer under privat skiftebehandling at ansætte en bestyrer er bortfaldet.

Den særlige bestemmelse om, at de af de underordnede næringsmyndigheder trufne afgørelser om forlængelse af 1 års fristen kan indankes for handelsministeriet, er udeladt, men samtidig er i § 9, stk. 2, optaget den almindelige bestemmelse, om at afgørelser efter næringsloven, der træffes af politimesteren eller magistraten, kan indbringes for handelsministeren.

Til § 9.

Bestemmelsen i stk. 1 gælder i alle tilfælde, hvor der gives dispensation. Formuleringen tilsigter at tydeliggøre, at selvom sådanne næringsbrev udfærdiges af den underordnede myndighed, skal beslutning om begrænsning eller betingelse samt om indholdet heraf være truffet af ministeren.

Bestemmelsen i stk. 2 er overensstemmende med almindelig praksis, selvom sådan adgang til klage i den gældende lov kun udtrykkeligt er angivet i § 13, stk. 4.

Til § 10.

Efter stk. 1 ophæves det hidtidige forbud mod, at handlende har flere butikker i samme kommune tilligemed de hidtidige forskrifter om, hvilke varer håndværkere og industridrivende må afsætte. Dog foreslås i § 24, at disse restriktioner opretholdes i en overgangsperiode indtil 1. januar 1970.

De hidtidige bestemmelser om, at varer kun må afsættes fra fast forretningssted, opretholdes. Undtaget herfra vil kun være det salg, der — også uden næringsbrev — kan finde sted i henhold til § 12, stk. 1, (omførsel), § 13, (omførsel efter særlig tilladelse), og § 14, stk. 1, (på torve m. v.). Det følger af denne bestemmelse sammenholdt med § 12, stk. 2,

at salg til videresalg eller til videreforarbejdning også vil kunne ske ved omførsel fra fast forretningssted.

Ved definitionen af „fast forretningssted“ i stk. 2 er det tilsigtet, at afsætning i almindelighed ikke vil kunne foregå fra f. eks. hotelværelser, idet sådanne ikke vil kunne anses for at være „varige“ udsalgssteder. I modsætning til nu fastsættes udtrykkeligt, at automater er „fast forretningssted“, således at handlende, håndværkere og industri-drivende herefter også vil være berettiget til at afsætte varer fra et ubegrænset antal automater, og dette uanset om de ikke i øvrigt måtte have noget fast forretningssted. Bestemmelsen om, at automater, der er opstillet i tilknytning til andet fast forretningssted, anses som en del af dette, vil få selvstændig betydning, så længe overgangsbestemmelserne i § 24 er i kraft, idet handlende, der kun må have én butik i kommunen, foruden butikken kun må have automater i tilknytning til denne. Automater, der f. eks. opstilles samlet for flere butikker ved et „butikstov“, må antages at være anbragt „i tilknytning“ til fast forretningssted, selvom de ikke kan siges at være opstillet i umiddelbar forbindelse med forretningsstedet, som det er foreskrevet i den gældende lov.

I tilfælde, hvor der afsættes varer fra tog, skib eller flyvemaskine, der passerer flere politikredse, må det normalt antages, at den næringsdrivende skal have næringsbrev i den politikreds, hvor transportmidlet har sit udgangspunkt.

Til § 11.

Efter stk. 1 er bestillingsoptagelse ved personlig henvendelse som hidtil tilladt, når det sker efter forudgående anmodning fra kunden. Anmodningen kan være såvel skriftlig, mundtlig, herunder telefonisk, som fremsat i annoncer eller lignende, men der må være tale om en forudgående og udtrykkelig anmodning, og personlige henvendelser for at opnå sådan anmodning må anses for at være i strid med denne bestemmelse.

Foreligger der ikke anmodning om bestillingsoptagelse, vil personlig henvendelse herom kun være lovlig i det omfang, den kun omfatter de i stk. 2 omhandlede varer og ydelser.

De hidtil gældende særlige tilladelser til ved uanmodet personlig henvendelse at søge bestillinger optaget på støvsugere og symaskiner bevarer efter § 26 gyldigheden indtil 1. januar 1970, men i øvrigt foreslås disse næringsretlige bestemmelser ophævet.

Som ny bestemmelse foreslås, at det i loven udtrykkeligt fastsættes, at det er tilladt at rette uanmodede personlige henvendelser om bestilling på

håndværksmæssige arbejdsydelser, der kun kan udføres på stedet. Det er således tilladt en håndværker at rette henvendelse til ejeren af en ejendom med henblik på udførelse af reparationsarbejde på ejendommen.

Bestillingsoptagelse i henhold til disse bestemmelser forudsætter — medmindre det drejer sig om de i § 12, stk. 1, nævnte varer — at den pågældende har næringsbrev. Er der imidlertid tale om virksomhed, der ikke omhandles i § 1 — som praktiske eksempler, kan nævnes bladudgivning, forsikring, gartneri, tøjruining, slibning, tæppebankning og vinduespudning — er sådan virksomhed ikke underkastet disse forskrifter, og henvendelse om sådanne varer og ydelser vil derfor frit kunne ske, medmindre andre forskrifter, f. eks. i politi- og sundhedsvedtægter, er til hinder herfor.

Da f. eks. en agent her i landet for en udenlandsk virksomhed ikke behøver at drive handel her i landet og derfor ikke behøver næringsbrev, og da det ville være uheldigt, om udenlandske virksomheder ikke ligesom danske skulle overholde reglerne for bestillingsoptagelse, foreslås det i stk. 3, at bestillingsoptagelse for udenlandsk regning altid kun må ske i overensstemmelse med næringslovens forskrifter, altså uanset om den pågældende virksomhed kan udøves her i landet uden næringsbrev.

Samtidig foreslås ophævelse af de hidtidige bestemmelser om adgangsbevis til optagelse af bestillinger for udenlandsk regning ved personlig henvendelse.

Til § 12.

I stk. 1 angives, hvilke varer, der uden næringsbrev kan omføres til salg. Opregningen er udtømmende, men uden for dette område falder udbringning af bestilte varer, hvilket selvsagt altid vil være lovligt. Uden for falder ligeledes køb af varer blandt flere ensartede, som kunden har ønsket sendt hjem „i udvalg“.

Bestemmelserne om vandrebrev foreslås ophævet i forbindelse med, at det bestemmes, at kun personer, der har bopæl her i landet, kan foretage sådan omførsel.

Ved naturalprodukter — de kan være såvel danske som udenlandske — forstår man i denne lov produkter, der ikke er fabriksfremstillet, og som ikke har gennemgået bearbejdning, såsom formaling eller anden findeling, brænding, ristning, tørning, polering eller anden form for mekanisk behandling. Derimod vil slagtning, udskæring, filetering eller rensning ikke betage produktet karakteren af et naturalprodukt. Naturalprodukter, der er frosset, røget eller saltet, vil også frit kunne omføres.

Allerede af den grund, at der ikke bør lægges hindringer i vejen for mælkevoغنens virksomhed, medtages i tilknytning til naturalprodukterne mælk, fløde, konsumis, ost, smør og margarine. I øvrigt kan margarine efter margarine-loven ikke sælges ambulantly på anden måde end fra mælkevoغن. Endvidere vil brød som hidtil frit kunne omføres. Brød omfatter wienerbrød, sandkager og småkager, men ikke lagkager, roulader og konditor-kager.

Det følger af stk. 3, at al anden omførsel af varer til detailsalg, end den der således kan ske uden næringsbrev, er forbudt. Omførsel til detailsalg vil heller ikke — som hidtil — være retmæssig, selvom der — som det ofte forekommer på landet — foreligger anmodning eller ønske herom fra kunden, f. eks. om, at den handlende med sit varesortiment i sin varebil aflægger besøg hos ham på forud fastsatte tider for at sælge fra varebilen.

Derimod vil efter stk. 2 de i § 1, stk. 1, nr. 1, nævnte næringsdrivende, som hidtil, til erhvervsdrivende kunne omføre til salg varer, der er anvendelse for i vedkommende erhvervsdrivende virksomhed.

Til § 13.

Efter denne bestemmelse vil der i særlige tilfælde kunne gives f. eks. invalide personer tilladelse til at omføre de af dem fremstillede husflidsprodukter. Ligeledes vil denne bestemmelse som hidtil kunne anvendes på personer, der på markeder, dyrskuer og festpladser ønsker at forhandle legetøj m. v.

Ved bestemmelsens formulering er det tilsigtet at tydeliggøre, at der vil være hjemmel til at forlænge tidsrummet for sådanne tilladelsers gyldighed.

Det kræves ikke, at indehavere af sådanne tilladelser skal have næringsbrev.

Til § 14.

Efter denne bestemmelse har enhver — for så vidt andre forskrifter ikke er til hinder herfor — ret til uden næringsbrev at forhandle de anførte varer på torve, markeder og ved dyrskuer.

Næringsmidler må forstås som hidtil, hvorefter dette begreb ikke alene omfatter naturalprodukter og varer, der kan fremstilles i den private husholdning, men også varer, der fremstilles håndværksmæssigt og industrielt, når de har bevaret karakteren af egentlige næringsmidler.

Ved husflidsprodukter forstås som hidtil genstande, til hvis fremstilling der ikke kræves håndværksmæssig eller industriel uddannelse, og som er fremstillet uden anden medhjælp end ægtefælle og hjemmeværende børn og børnebørn.

Det er i stk. 2 præciseret, at torvehandel kun må finde sted på de tider og steder samt på de vilkår, kommunalbestyrelsen fastsætter.

Til § 15.

De udstillinger, der nævnes i stk. 2, er udstillinger, hvortil der kun er adgang for næringsdrivende, som anvender de udstillede varer i deres virksomhed. Sådanne udstillinger kan afholdes uden tilladelse, men må efter stk. 3 ikke afholdes i butikker m. v., der omfattes af lukkeloven. Med den i § 31, stk. 2, foreslåede ophævelse af lov af 28. februar 1950 om handelsrejsendes udstilling af deres prøvekollektioner vil det følge af beværterlovens § 11, stk. 3, at udstillingerne heller ikke må afholdes i lokaler, der hører til beværtninger og gæstgiverier, hvis næringen drives med ret til udskænkning af stærke drikke. Det vil i et forslag til lov om ændringer i beværterloven, der foreslås at skulle træde i kraft samtidig med en ny næringslov, blive foreslået, at dette forbud kun skal gælde for de almindelige serveringslokaler; dog skal der i disse kunne afholdes mannequinopvisninger, hvilket vil være en ny bestemmelse.

Til § 16.

Efter bestemmelsen vil enhver, der har næringsbrev som handlende, håndværker og industridrivende — uanset forskrifterne i § 10 om fast forretningssted og i § 24 om kun ét udsalgssted i kommunen — frit kunne sælge sine varer ved auktion i vedkommende politikreds.

De hidtidige næringsretlige restriktioner for auktionssalg er hermed bortfaldet.

Til § 17.

Til udøvelse af håndværksnæring kan enhver — uden hensyn til uddannelse — løse næringsbrev som handlende, håndværker og industridrivende og derefter udøve enhver art af håndværksnæring.

Ret til betegnelsen „mester“ tilkommer som hidtil enhver, der har bestået svendep prøve eller anden for faget godkendt prøve. Næringsbrevet skal påtegnes herom, men påtegningen giver ikke en større ret i næringsretlig henseende. De fag, der vil kunne påtegnes næringsbrevet, er de fag, der omhandles i lærlingelovgivningen.

Til § 18.

Bestemmelserne svarer til de gældende.

Til § 19.

Bestemmelserne svarer til de gældende.

Da det er selvfølgeligt, at toldklarering frit kan foretages af enhver, finder man det ikke påkrævet,

at dette anføres i loven. Ligeledes anses det for selvfølgeligt, at speditøren, hvis han driver transportforretning, ikke tillige skal have næringsbrev som vognmand.

Til § 20.

I stk. 1 angives, hvad der efter denne lov må forstås ved vognmandsvirksomhed, nemlig befordring af personer eller gods med motorkøretøjer.

Gods omfatter i overensstemmelse med almindeligt sprogbrug enhver form for ejendele, varer og lign. Motorkøretøjer anses for et mere klart begreb end den hidtidige betegnelse „vogne eller lignende befordringsmidler“. Et køretøj er ethvert befordringsmiddel, der kan køre på hjul uden brug af skinner, og betegnelsen „motorkøretøjer“ forudsætter, at køretøjet er forsynet med motor som drivkraft. Jernbane-, sporvejs-, luft- og søtransport, såvel som cykle- og hestevognstransport omfattes ikke af denne næring. I det omfang, jernbaner eller sporveje benytter motorkøretøjer, vil befordring hermed være omfattet af loven, medmindre virksomheden drives af det offentlige.

Efter bestemmelsen kræves næringsbrev som vognmand, uanset hvor den pågældende bor. Endvidere fastsættes, at næringsbrev som vognmand giver adgang til udøvelse af næringen over hele landet.

Til § 21.

Efter bestemmelsen omfatter auktionsholdernæring modtagelse af varer til salg ved auktion på dertil bestemte steder og i forbindelse hermed forberedelse af auktionens afholdelse, f. eks. registrering, trykning af kataloger, annoncering m. v. Incasso og anden bistandsydelse er derimod ikke forbeholdt auktionsholdere.

Til § 22.

Definitionen af vekselerervirksomhed tilsigter bl. a. at holde handel med værdipapirer for egen regning uden for denne næring. Til erhvervsmæssig omsætning af værdipapirer for egen regning kræves dog det fælles næringsbrev som handlende, håndværker og industridrivende.

I stk. 2 foreslås, at betegnelsen „vekselerer“ kun må benyttes af dem, der har næringsbrev som vekselerer, således at vekselerer-betegnelsen i modsætning til nu kun kan benyttes af næringsdrivende, der opfylder de særlige betingelser — borådighed, vandel — der efter forslaget stilles for at få næringsbrev som vekselerer, og som er forpligtet til at følge de særlige forskrifter, der af handelsministeren efter stk. 3 vil blive givet for dem, der driver denne virksomhed.

Til § 23.

Der henvises til beretningen fra udvalget vedrørende ejendomsmæglere og ejendomshandlere og til bemærkningerne hertil i afsnit 138 i kommissionens betænkning.

Det bemærkes, at handel med fast ejendom for egen regning i overensstemmelse med gammel praksis holdes uden for næringsloven, således f. eks. at køb og salg af ejendomme i spekulationsøjemed ikke kræver næringsbrev, og at den næringsvirksomhed, der omfattes af denne bestemmelse — uanset den misvisende betegnelse „ejendomshandler“ — alene er formidling af køb og salg af fast ejendom m. v.

Til § 24.

I stk. 2 foreslås, at man indtil 1. januar 1970 opretholder de hidtidige bestemmelser om, at handlende kun må have ét detailudsalgssted i hver kommune. Bestemmelsen indebærer, at de hidtil gældende begrænsninger i håndværkeres og industridrivendes afsætningsret straks vil bortfalde for alle sådanne virksomheder, der kun har ét udsalgssted i kommunen. De pågældende håndværkere og industridrivende vil herefter kunne forhandle enhver art af varer fra dette udsalgssted.

Kun de håndværks- og industrivirksomheder, der har flere udsalgssteder i samme kommune, vil indtil 1970 være undergivet de hidtidige begrænsninger i afsætningsretten.

Håndværkeres og industridrivendes adgang til at have værksteder er i øvrigt ikke begrænset, idet begrænsningen kun gælder for detailudsalg, altså forretningssteder, hvorfra der afsættes varer til forbrugere. Således er der heller intet til hinder for, at en grosserer kan have flere forretningssteder, hvis han kun sælger til andre næringsdrivende.

Bestemmelsen i stk. 3 tilsigter at hindre, at automater på disse steder skal anses for forretningssteder og derfor ikke kunne opstilles, såfremt vedkommende næringsdrivende i øvrigt har fast forretningssted i den pågældende kommune.

Bestemmelsen i stk. 4, der er ny, tilsigter generelt at gøre det muligt for en næringsdrivende at oprette en filial inden for samme kommune, når kommunen i udpræget grad benyttes til sommer- og weekendophold.

Bestemmelsen i stk. 5, der ligeledes er ny, tilsigter at opretholde de nuværende telefonkiosker.

Bestemmelsen i stk. 6 tilsigter at hindre omgåelse af reglerne i stk. 2.

Til § 32.

Ligesom den nuværende næringslov vil heller ikke en ny næringslov komme til at gælde for Fær-

øerne, da sådanne bestemmelser er færøske sær-
anliggender.

Formuleringen af bestemmelsen, hvorefter lo-
ven kan sættes i kraft for Grønland, er ud-
arbejdet i samråd med ministeriet for Grønland og
tilsigter at undgå at præjudicere en eventuel nyord-

ning af næringsbrevsreglerne i Grønland. Bestem-
melsen muliggør, at der på dette område enten gives
en særlig lov for Grønland, eller at der i forbindelse
med ikraftsættelse af en ny næringslov i Grønland
gennemføres særlige næringsretlige bestemmelser
for Grønland.